

PFU-SAK NR. 171/13

KLAGER: Harald Hodnemyr
ADRESSE: Brandekleiv 4, 4700 Vennesla
TELEFON:
PUBLIKASJON: Fædrelandsvennen (nett/papir)
PUBLISERINGSDATO: 15.06.2013, 17.06.2013, 21.06.2013
STOFFOMRÅDE: Juss
GENRE: Nyhetsartikkel
SØKERSTIKKORD: Kontroll av opplysninger, retting av feil, saklighet og omtanke
REGISTRERT: 17.06.2013
BEHANDLET I SEKR.: 21.06.2013; tilsvaarsrunden innledet
BEHANDLES I PFU: 24.09.2013
FERDIGBEHANDLET: 24.09.2013
BEHANDLINGSTID: 97 dager
KLAGEGRUPPE: Privatperson
PFU-KONKLUSJON:
HENVISNING VVPL.:
RETTSBEHANDLING:
OMTALE/ANONYM.:
MERKNADER:

SAMMENDRAG:

Fædrelandsvennen publiserte **15. juni 2013** en nettartikkel med tittelen «**Veidom skaper oppstandelse langs Venneslafjorden**». Den **17. juni 2013** ble artikkelen også publisert i papiravisen, under tittelen «**Oppstandelse etter veidom**», og med stikkittel «**Denne badeplassen blir ulovlig å gå til**».

Artikkelen var presentert over en helside i avisa. Inngressen er:

«- En seier for lille meg, sier Jørdis Hodnemyr, som kan nekte folk å gå til elva gjennom gårdsplassen hennes i Nesane. Politikere og naboer er opprørte og sjokkert.»

Artikkelen er illustrert med tre bilder. Det største viser den aktuelle badeplassen. I bildeteksten heter det:

«På kommunens hjemmesider er dette omtalt som offentlig badeplass. Men det er nå forbudt å gå ned til den. Huset til Jørdis Hodnemyr i bakgrunnen.»

Brødteksten innledes med følgende sitat fra leder i Venneslas bygg- og miljøutvalg, Aps Solveig Robstad:

«- Helt uforståelig at en dommer kan nekte Venneslas befolkning rett til en offentlig badeplass og allmenning. Jeg fikk hakeslepp. (...) Hvis privatfolk kan begynne å nekte folk adgang, er det ikke lenge fjorden er tilgjengelig for offentligheten.»

Av brødteksten framgår det videre at omtalen dreier seg som en nylig avsluttet rettssak i jordskifteretten. Rettstvisten hadde utgangspunkt i adgangen til en badeplass langs Venneslafjorden.

Artikkelen oppsummerer forhistorien til rettstvisten slik:

«Da kommunen vedtok reguleringsplan for strandsti i 2006 og plasserte den gjennom Hodnemyrs hage og tun, stengte hun adkomsten til elva. Naboene mente de hadde en gammel tinglyst rett til å gå der. Uansett hadde de hevd. Men nå har jordskiftedommer Torbjørn Mykland slått fast at den tinglyste ferdselsretten fra 1923 ikke gjelder.»

Det fremgår av artikkelen at Jørdis Hodnemyr vant på alle punkter i jordskifteretten, etter at 31 naboer anla sak mot henne vedrørende retten til å gå over tomta hennes.

I artikkelen uttaler også kommunestyremedlem for Høyre og leder i Otra grunneierlag, Tor Søren Drivenes, at han mener kommunen bør benytte ekspropriasjon for å overta eiendom fra Hodnemyr hvis dommen blir stående.

Gunstein Vigsnes, talsmann for naboene, er også sitert:

«- Vi snakker altså om en offentlig badeplass, som det nå er umulig å komme til. Denne dommen er merkelig.»

Avslutningsvis er også Jørdis Hodnemyr sitert:

«- Jeg er ikke overrasket. Dommen er i tråd med det jeg alltid har sagt. Folk har ikke hatt rett til å gå forbi husveggen min. Jeg er også positiv til allmennhetens rett til fjorden, men jeg må samtidig få kjempe for eiendomsretten min. Hvorfor skal ferdsel absolutt skje over min lille tomt?»

Den 21. juni publiserte så Fædrelandsvennen en presisering av artikkelen. Der het det:

«I vår omtale av striden rundt badeplassen på Nesane i Vennesla har Fædelandsvennen omtalt dette som en offentlig badeplass. At dette er en badeplass virker det å være bred enighet om. Men å kalle dette en "offentlig" badeplass, derom hersker det betydelig uenighet. Selv om ingen altså bestrider at denne plassen kan oppsøkes av hvem som helst og benyttes til bading eller annen rekreasjon, er det altså likevel ikke slik at man uten videre dermed i alles øyne kan kalle plassen "offentlig". Vi kom dessuten i skade for å skrive at "på kommunens hjemmeside er dette omtalt som en offentlig badeplass". Det riktige er at badeplassen er omtalt på hjemmesiden som en av plassene kommunen sjekker badevannet. Hvordan man definerer begrepet "offentlig badeplass" er med andre ord ingen enkel øvelse, og vi ser derfor behov for å presisere følgende: Badeplassen på Nesane i Vennesla er en badeplass som benyttes av offentligheten.»

KLAGEN:

Klager er Harald Hodnemyr, som er sønn av Jørdis Hodnemyr.

Det framgår av klagen at klager har vært i kontakt med journalisten vedrørende om badeplassen er omtalt som offentlig på kommunens hjemmeside: «Når jeg sendte mail til journalisten (Uleberg) svarte han følgende: "Jeg fant det ikke. Men en politiker og en nabo hadde sjekket. Jeg burde kanskje ha sjekket bedre, men tenkte at det var godt nok"», skriver klager.

Etter at artikkelen sto på trykk, tok han kontakt med avisa for å be om at opplysningen ble rettet og at avisa beklaget.

Klager understreker at spørsmålet om badeplassen er offentlig eller ikke, er viktig for ham og hans mor, og mener avisa «vrir og vrenger på sannheten».

Klager er også misfornøyd med presiseringen som står på trykk. Han sier at avisa skrev «noe litt annerledes» enn det som hadde vært diskutert i mailer på forhånd, og kaller presiseringen «en bortforklaring». Det fremgår av mailutveksling at avisen foreslo følgende formulering til klager: «I vår omtale av striden rundt badeplassen på Nesane i Vennesla har Fædrelandsvennen omtalt dette som en offentlig badeplass. Den riktige beskrivelsen er at dette er en badeplass som ligger på privat grunn, men den har vært benyttet av allmennheten i årevis i forståelse med grunneier».

FORSØK PÅ MINNELIG ORDNING:

Partene hadde kontakt umiddelbart etter publiseringen, noe som endte med den nevnte presiseringen.

TILSVARSRUNDEN:

Fædrelandsvennen avviser brudd på god presseskikk.

Avisa mener klager er opptatt av en detalj som er på siden av hva saken egentlig handler om.

Avisa vedgår at de brakte feil opplysninger i bildeteksten i artikkelen, men sier at dette er presisert både på nett og papir i etterkant. Den mener dermed å ha gjort sitt for å rette opp misforståelsen.

Avisa skriver videre at «[i]ngen bestrider, heller ikke klager, at den aktuelle badeplassen har vært et populært utfartssted for allmennheten i en årrekke», og tilføyer at «[d]et er ingen tvil om at plassen regnes for å være offentlig, og dessuten sikrer allemannsretten uansett fri ferdsel i denne typen utmark. Kommunen har dessuten oppgradert området ved flere anledninger, noe som underbygger inntrykket av at dette er en tilrettelagt offentlig badeplass».

Klageren har etter dette ikke mer å tilføye, men presiserer at han fortsatt mener det er galt å komme med uriktige opplysninger.